

VEŠČEK TREŠČEK in VELIKANKA MILJANKA

Cvetka Bevc

Ilustrirala Mojca Sekulič Fo

1851

Cvetka Bevc

VEŠČEK TREŠČEK
in
VELIKANKA
MILJANKA

Ilustrirala Mojca Sekulič Fo

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA
— Prva slovenska založba —

»Kako?! Ali nisi ti edina velikanka na svetu?«

»Gora je velikanka, vrh je velikan. V to so nekoč verjeli ljudje. In to drži. Dan gora je tudi naš praznik. Še veliko bratov in sester imam,« je rekla Miljanka.

»Ti se hecaš!« je nejeverno rekel Trešček.

Znova je ponesel daljnogled k očem. Na Škrlatni gori je opazil postavo, ki je mahala.

»Hejoooo!« je do Treščka pripotoval odmev.

»To je moj brat Jaroslav. Njegovi odmevi so najlepši. Redko se obiščeva. Vsak mora skrbeti za svojo goro,« je rekla Miljanka in zapiskala na piščalko.

Iz višav je priletel orel Igor.

»Čas je, da se vrneš domov, Trešček. Polne roke dela bom imela, pripraviti se moram na velikanovanje,« mu je rekla Miljanka.

»Kaj pa je to?« je Treščka razganjalo od radovednosti.

»Nekatere stvari so skrivnost. In naše so še posebej velike. Toda če se boš ponoči ozrl proti goram, se ti bo katera razkrila. Zato obdrži daljnogled,« je rekla Miljanka in ga posadila na orla.

Igor in Trešček sta se počasi spuščala v dolino. Trešček je skozi daljnogled opazoval pokrajino.

Zdajci se mu je zdelo, da je nekaj opazil. Sonce je začelo topiti sneg in ogromen snežni plaz se je kotalil proti Zelenemu gozdu.

»Hitro, hitro, vrniva se k Miljanki!« je ukazal Igorju.

In že sta se dvignila v višave.

Treščkovi PREGOVORI

DECEMBRA ZEMLJA ZALEDENELA
V GRUDAH LEŽI.

Zato ta mesec še drugo ime – gruden – dobi.

»Kaj se to pravi, Maksimilijan Petinski Treskoglavce?! Ali ti nisem naročila, da se vrneš domov?« je jezo rekla Miljanka, ki je v rokah nosila posušena debla dreves.

Trešček se je kar stresel. Če ga je kdo poklical z njegovim pravim imenom, je pomenilo, da je zelo jezen nanj. Toda imel je razlog, da ni ubogal Miljanke.

»Ti skrbiš za goro, jaz pa sem čuvaj gozda. Gozdu grozi nevarnost. Plaz ga bo zasul!« je zavreščal Trešček.

Miljanka je prisluhnila. Zaslišala je hrumenje snežnega plazu. V naslednjem hipu je zgrabila polno naročje skal, ki so stale nedaleč od vhoda v votlino. Z njimi je odhitela v dolino. Zaobšla je plaz in ga, tik preden bi pod sabo pokopal gozd, zajezila s skalami. Uspela je ustvariti kamnito pregrado. Gozd je bil rešen! Trešček se je pognal z orlovega hrbta in poletel proti njej.

»Zaslužiš si čarovniško medaljo. Če me ne bi opozoril, bi se zgodila huda nesreča. Pravi varuh gozda si. Lahko si ponosen nase,« je rekla in odhitela domov.

Ko se je znočilo, je Trešček pogledal proti goram. Na vseh vrhovih so migljale pisane lučke.

To je velikanovanje! Velikani in velikanke so zakurili kresove, je ugotovil.

Tega nikoli ni nikomur povedal, kajti pravi prijatelji varujejo skrivnosti.

Miljankini POSEBNI DNEVI

11. december
MEDNARODNI DAN GORA

Čuvajmo naše velikanke. Naj z vrhov
še dolgo veselo odmeva!

April

PRAVO ZEMLJEVANJE

Trešček si je zatisnil ušesa. Žabe so že nekaj dni regljale na ves glas. Nič čudnega, da je kar naprej deževalo. Spomnil se je pregovora o muhastem aprilskem vremenu: *»Kolikor dni žabe aprila regljajo, toliko dni tudi molčijo.«*

»Vselej se smej, kadar dežuje. Za dežjem vedno posije sonce,« ga je pozdravila velikanka Miljanka, ko je prilomastila do njega.

Kot da bi njene besede imele čarobno moč, je posvetilo sonce.

»Ravno ob pravem času. Danes je DAN ZEMLJE in to je treba proslaviti, še preden se spremeni vreme,« je rekla.

Treščku je naročila, naj napiše vabila, vrana Julka pa jih je raztrosila po gozdu. Še nikoli se živali niso tako hitro zbrale na gozdni jasi. Velikanka Miljanka je zagotovo spet spekla piškote iz želodove moke, so se jim cedile sline. A tudi druge živali so poskrbele za hrano. Volk Gašper je pripravil kolačke z marmelado iz drnulj, divji maček Tij pa je prinesel sok. Hermelin Gustav je s pisanimi

trakovi okrasil prizorišče, lastovica Svetlana in lastoviček Benjamin pa sta zapela:

»Praznik Zemlje se slavi,
naj še dolgo se vrti,
globoko se ji priklonimo,
s skokom vsi jo počastimo!«

Živali so se priklonile z obrazom proti zemlji in poskočile. Še Miljanka je poskočila tako visoko, da so se tla kar zatresla, ko je pristala.

»To pa je bil poskok in pol,« je rekla veverička Mika.

Razganjalo jo je od navdušenja in začela je plesati po mizi. Še hermelin Gustav in divji maček Tij sta se ji pridružila. Miza se je pod njihovo težo zrušila, a kdo bi se sredi zabave menil za to. Saj se nikomur ni nič zgodilo.

»Lahko bi malo bolj pazili,« je negodovala Miljanka.

»Saj jo bodo popravili,« je zabrundala medvedka Betka, ki je tedaj prihlačala na jaso.

»Zamudniki ne dobijo piškotov. Zdaj se pride?« je zakrakala vrana Julka s polnimi usti.

»Tako kot se ti bašeš z njimi, jih gotovo ne bo nič ostalo,« se je namrgodil divji maček Tij, ki mu še ni uspelo pojesti niti enega.

»Prava reč, če ne bo piškotov.

Nekaj boljšega imam za vas,« se je nasmehnila medvedka.

Na tla je položila velik lonec medu.

Cvetka Bevc
VEŠČEK TREŠČEK IN VELIKANKA MILJANKA
Ilustrirala: Mojca Sekulič Fo

Uredila: Nikolina Brkić
Oblikovanje in prelom: Urška Dolenc in Sara Pančur

Izdala in založila:
Društvo Mohorjeva družba in Celjska Mohorjeva družba, d. o. o.
Za založbo:
predsednik Lojze Kozar in ravnateljica dr. Tanja Ozvatič

Celjska Mohorjeva družba, Prešernova ulica 23, 3000 Celje, Slovenija
www.mohorjeva.org

Natisnila tiskarna Dravski tisk v 700 izvodih.
Celje 2026